

[Fiskeriministeren.]

om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

Det danske fiskerierhverv har i en årrække været inde i en betydelig udvikling, og den af Kongeriget Danmarks Fiskeribank ydede udlånsvirksomhed har i væsentlig grad bidraget hertil.

Den nævnte udvikling har i øvrigt givet sig udtryk i stigende fangster og øget eksport.

Udviklingen inden for fiskerflåden har fundet sted både ved bygning af fartøjer af den hidtil traditionelle kuttertype, men også — og i de seneste år i stigende grad — ved anskaffelse af nye fartøjer med en væsentlig større tonnage end hidtil anvendt. Således er antallet af fartøjer over 50 tons i de sidste 10 år indtil udgangen af 1965 steget fra 10 til 167. Karakteristisk for de seneste nybygninger er, at de er forsynet med en betydelig større motorkraft, end det har været tilfældet tidligere med fartøjer af tilsvarende tonnage; hertil kommer stærk forøgelse af det tekniske udstyr om bord.

Ved fremkomsten af de ovennævnte større fartøjer, der hovedsagelig er bygget af stål, blev der fra fiskeribankens ledelses side udvist en vis tilbageholdenhed med hensyn til långivning, idet lån blev ydet med en væsentlig lavere procent af de med fartøjernes bygning forbundne udgifter end det i den hidtidige lovgivning fastsatte maksimum. I de forløbne år har erfaringen imidlertid vist, at disse større både har været særdeles effektive og rentable, ikke mindst i sildefiskeriet. På dette grundlag har bankens ledelse da også fundet det forsvarligt at ophøre med den hidtidige forskekselsbehandling.

Anskaffelse af større fartøjer samt den almindelige prisstigning på fartøjer med tilbehør har bevirket, at gennemsnitsstørrelsen af de enkelte af banken ydede lån til nye fartøjer er fordoblet fra 1958 til 1965.

Der synes ikke at kunne være tvivl om, at den herskende tendens i retning af bygning af større fartøjer i hvert fald til visse former for fiskeri vil fortsætte, men det må samtidig erkendes, at prisen på disse fartøjer er af en sådan størrelse, at kun relativt få yngre fiskere vil være i stand til at egne midler at fremskaffe den fornødne egenkapital til bygning af et sådant fartøj samt til

udrustning og driftskapital. Der er derfor også forekommet en del tilfælde, hvor den pågældende fisker for at anskaffe et fartøj af den ønskede størrelse har været nødsaget til at gå i kompagni med partnere, som ikke er aktive fiskere. I sådanne tilfælde er lån dog kun ydet til den anpart i vedkommende fartøj, der ejes af den aktive fisker. Ikke helt få, hovedsageligt større fartøjer er i øvrigt i de seneste år anskaffet af personer eller selskaber uden for de aktive fiskeres rækker. Selv om den nugældende lovs tekst ikke hindrer långivning til sådanne, har fiskeribankens ledelse dog følt sig forpligtet til ikke at yde lån i disse tilfælde under hensyn til bemærkninger, som blev fremsat i folketinget ved behandlingen af det lovforslag, der førte til lov nr. 203 af 10. juni 1959, og som gik ud på, at bankens udlånsmidler burde forbeholdes erhvervets aktive udøvere og fortrinsvis unge fiskere.

Ikke mindst under hensyn til, at der i den seneste tid har været visse vanskeligheder for fiskeindustrien her i landet med hensyn til fremskaffelse af de nødvendige råvarer til en nogenlunde kontinuerlig drift, må man vel nok nu erkende, at selv om lånemulighederne i første række bør komme erhvervets udøvere til gode, bør der sikkert også åbnes en vis mulighed for andre grupper af interesserede til at opnå lån, når der i øvrigt er tale om lånsøgere, der må antages at ville øve en aktiv indsats i fiskeriet på lidt længere sigt.

En stadig større andel af de af fiskerne ilandbragte fangster oparbejdes af fiskeindustrien til forædlede produkter, forinden de videresælges her i landet eller eksporteres. Den udbygning og rationalisering af fiskeindustrien, der har været en forudsætning for denne udvikling, er også i meget væsentligt omfang fremmet ved fiskeribankens udlånsvirksomhed, og der må antages at være behov for midler til en fortsat udbygning og rationalisering af denne industri, idet der med den ændring, som er sket i forbrugsvanerne både her og i udlandet, må forventes en stadig stigende efterspørgsel efter de forædlede produkter. Danmark har en sådan geografisk beliggenhed, at man må forudse, at den danske fiskeindustri vil blive stærkt udbygget i de kommende år, dog under forudsætning af, at industrien kan forvente at få de fornødne råvarer.